

ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΚΟΠΙΑΝ ΤΟΥ ΣΚΛΟΥΠΟΥ 1912

Μέρες πολέμου 1912 στην Ήπειρο. Λίγες μέρες πριν την απελευθέρωση των Ιωαννίνων. Το Σκλούπο (Αμπελοχώρι) είχε απελευθερωθεί από το 1881. Ένας εθελοντής δημοσιογράφος της εποχής εκείνης (Σκλουπιώτης;) παρατηρώντας από τις κορυφές του χωριού προς τα Κατανοχώρια και τα Γιάννινα έγραψε το παρακάτω άρθρο την Κυριακή 30 Δεκεμβρίου 1912 στην εφημερίδα ΕΜΠΡΟΣ.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΚΟΠΙΑΝ ΤΟΥ ΣΚΛΟΥΠΟΥ ΤΟ ΠΟΛΕΜΙΚΟΝ ΠΑΝΟΡΑΜΑ

(Ιδιαίτερα έπηρσρία «Εμπρός»)

ΣΚΛΟΥΠΟΝ, 25 Δεκεμβρίου.— Μετά τὰ Κατανοχώρια, πέραν ἀπὸ τῆς Ἀετόρ-ραχίς πρὸς βορρὰ πάντοτε μάλιστα ἐξέρχεται ἡ φαλακρὰ ἐπιμήκης ὄρεσις τοῦ Μπιζανίου, ὡς μία τεραστία φάσις τῆς ὁποίας ἡ βό-χις μάλιστα ἀνακύπτει ὑπὲρ τὴν ἐπιφανείαν τῆς θαλάσσης. Διὰ τοῦ τηλεσκοπίου μας δι-ακρίνομεν τὰς ἀλλεπαλλήλους ὄχυρωματι-κὰς γραμμὰς τοῦ Μπιζανίου, διάφορα κτί-ρια, στρατιωτικὰς ὑποθήκας ἰδίως πρὸς τὴν κλιτὴν τὴν πρὸς τὸ μέρος τῶν Ἰωαννίνων.

Πολλὰ ἐκ τῶν κτιρίων αὐτῶν φαίνονται ὑποστάντα τοσοῦτος βλάβης ἐκ τῶν βλημά-των τοῦ πυροβολικοῦ μας.

Πέραν ἐκ τοῦ Μπιζανίου καὶ τῆς παράτολ-τῆς τοῦ πεδίου τῶν Ἰωαννίνων ὕψονται βουνῶδες πόντοι ἄλλη ὄρεσις ἄρ' ἢς τὸ χωρίον Σαντοβίτσι, ἡ μὲν ἡ Δουρούτη καὶ τὸ Γαρδικίου. Ἐκ τῶν πυροβολικῶν ἐπίσης ὄχυρὰ βάλ-λωνται τὰ μὲν ἐκ Σαντοβίτσας καὶ Δουρούτη πρὸς νότον κατὰ τῆς ἀπειλουμένης ἐκ Μα-καλιάνης προελάσεως τῆς ἀριστερᾶς πτε-ρυγῆς τοῦ στρατοῦ μας, τὸ δὲ τοῦ Γαρδικίου πρὸς βορρὰν κατὰ τῶν ἀπὸ βορρᾶ τυχόν κη-τεργημένων Ἑλληνικῶν στρατευμάτων. Τὸ Μπιζάνι τὴν ὥραν ταύτην σιγᾷ Δὲν εἶνε μακρὰν ἢ ὥρα, καθ' ἣν θὰ σιγήσῃ ὀριστικῶς ὡς τάχος! Καὶ θὰ σιγήσῃ!

ΤΟ ΟΝΕΙΡΩΔΕΣ ΘΕΑΜΑ

Στρέψατε τώρα τὸ βλέμμα ὀλίγον δεξι-ώτερα καὶ ἴσατε καὶ θουμάσετε καὶ ἐντυ-φῆσατε! Εἰς τὸ ἀσύλληπτον τὸ ὄνειρῶδες τὸ μέγαν θεᾶμα τῶν Ἰωαννίνων!

Μαρμαίρει ὡς ἐν λευκῇ φωτισμένη ὑπὸ τὴν ἐκτυρωτικὴν ἀκτινοβολίαν τοῦ δούτος ἡλίου ἡ πόλις! Πὰ Γιάννενα! μνημονια λευ-κὴ ἐν μέσῳ γλοαζούσης φύσεως, ὑπὲρ τῆς ὁποίας ὕψονται ἀκόμη οἱ μινκρέδες!

Γιάννενα! Ἡ πόλις, περὶ τὴν ὁποίαν πε-ριίπτανται καὶ συγκλονοῦνται οἱ ἀγωνιῶ-δεις παλμοὶ τοῦ Πανελληνίου ὀλεσλήρου καὶ τὸ ἐλέμημα τοῦ κόσμου!

Οἱ ἀγωνοὶ παρακίβου μας ἀπὸ τὸ πῦρ

212—21)2 ὥρας μακρὰν.

Τὰ περιστρέφου ὄλεον καὶ σφιγχότερα, καὶ θωπεύου ὄλεον καὶ ἐρωτικώτερα.

Αἰσθάνονται τὸ ἀσθμά των καὶ ἀκούου τοὺς παλμούς των! Καὶ μεταδίδου τὴν εὐλογία των τὸν ἐνθουσιασμόν τὴν ἐγκάρτε-ρησιν τὴν ἐλπίδα, τὴν πίστιν εἰς τοὺς ἀ-γωνιῶντας ἐξελφούς μας τῶν Ἰωαννίνων. Καὶ ἐνῶ τὰ ἐγκαλιόζου ὄλεον καὶ θυγα-τώτερα τὰ Γιάννενα οἱ στρατιῶταί μας τὰ ραντίζου κάθε ἡμέραν καὶ κραισσότερον μὲ τὸ τίμιον αἷμά των!

ΚΡΥΣΤΑΛΛΙΝΟΙ ἈΝΤΙΚΑΤΟΠΤΡΙ-ΣΜΟΙ

Λορὶς πλατεία τοῦ κάμπου τῶν Ἰωαν-νίνων ὀλοπόρευε πρὸς νότον καὶ ΒΔ τῆς πόλεως θέλγει τὸν ὀφθαλμόν καὶ ὀρεισιδεῖς λευκοὶ τραυματὶ δεκνύου τὰς κάλπας τῶν πρὸς Μοναστήριον καὶ Ἀγίου Σαράντα δε-κασιῶν ὀδῶν.

Νὰ καὶ ἓνα κομμάτι τῆς λίμνης, εἰς τὸ ὁποῖον μᾶς φέρνει νὰ εὐθίσωμεν ἐχθροῦτον τὸ ἐλέμημα μας ἡ γθαμαλὴ ἐπὶ τοῦ κάμπου λοφοσειρᾶ τῆς Γαστριτσας, ἔφ' ἣς εἶνε καὶ περιβολικόν. Ἀσάλαστα κρυστάλλινα στίλ-βοντότερα τῆς λίμνης, ἀντικατοπτρίζοντα τὸν καταγάλανον οὐρανόν, δρέμοντα ἀπὸ τοὺς κε-ραυνούς τῶν τῆλεδδίων.

Ἰωάννη! Λίμνη! Πότα θὰ ληνίσειε εἰς τὰς στόφαικὰς ἀγκάλας σας μὲ ὀλην σας τὴν περιπέθειαν καὶ τὴν ἐροσίαν καὶ τὴν λαχτάραν τῶν ἀνδρειωμένα στήθη των Ἑλλήνων στρατιωτῶν οἱ ὁποῖοι μὲ τοὺς σι-φηροὺς των ἐραχίονας συνθλίβου ὄλεον καὶ στραγγαλίζου τὴν κεφαλήν τοῦ ἀσπαίροντος μὲ τοὺς τελευταίους τοῦ τυχέμουδ Τουρρι-κοῦ Τέρατος!

ΕΘΕΛΟΝΤΗΣ